

UZASADNIENIE

Pozwem z 22 marca 2023 r. (...) spółka akcyjna w S. domagała się zasądzenia od D. S. kwoty 55.326,83 zł z odsetkami za opóźnienie od dnia 6 stycznia 2023 r. Wniosła także o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska powódka wskazała, że inwentaryzacja przeprowadzona w jednostce organizacyjnej, której kierownikiem był pozwany, wykazała niedobór w kwocie dochodzonej pozwem. Powódka podkreśliła, że D. S. nie zgłaszał wcześniej okoliczności mogących uniemożliwić lub znacząco utrudniać prawidłową gospodarkę lub zabezpieczenie mienia, a wcześniejsze inwentaryzacje nie wykazywały istotnych niedoborów magazynowych.

D. S. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od przeciwnika kosztów procesu, kwestionując prawidłowość powierzenia mienia przez pracodawcę oraz dokumentacji sporządzonej na potrzeby inwentaryzacji. Pozwany argumentował, że pracodawca nie zapewnił należytych warunków w zakresie powierzenia mienia, a organizacja pracy u powódki w obszarze obrotu towarami uniemożliwiała prawidłowy nadzór nad mieniem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka akcyjna w S. prowadzi działalność, której przedmiotem są między innymi sprzedaż hurtowa odzieży i materiałów (...) i BHP.

Niesporne , nadto: odpis KRS powódki – k. 13-17.

D. S. podjął zatrudnienie w (...) spółce akcyjnej w S. od 1 lipca 2014 r. na stanowisku kierownika Zakładu Usługowo-Handlowego, początkowo na podstawie umowy na czas określony. Umowa zawarta do 30 czerwca 2019 r. uległa z mocy prawa na przekształceniu w umowę na czas nieokreślony i trwała na dotychczasowych zasadach. Od 1 sierpnia 2019 r. D. S. zajmował stanowisko zastępcy kierownika magazynu towarowego (...) i magazynu materiałowego (...) w S. przy ul. (...). W magazynie towarowym przechowywano towary na sprzedaż, tj. gaśnice, agregaty gaśnicze, znaki ewakuacyjne i przeciwpożarowe, instrukcje bezpieczeństwa, węże hydrantowe, hydranty. W magazynie materiałowym znajdowały się części do gaśnic, do ich naprawy, proszki gaśnicze, płyny do gaśnic pianotwórcze, rury, kształtki i cały osprzęt do systemów gaśniczych i montowania rurociągów. Przy ul. (...) mieściło się także biuro Zakładu.

Niesporne , nadto: umowa o pracę z 23.06.2014 r. – k. 18, wypowiedzenie zmieniające z 17.04.2019 r. – k. 19, świadectwo pracy – k. 71-72, przesłuchanie pozwanego – k. 92-95 w zw. z k.123-124.

Wraz z początkiem października 2020 r. zarządzono sporządzenie inwentaryzacji składników majątkowych Zakładu Usługowo-Handlowego (...) w S.. Zgodnie z zarządzeniem w skład komisji inwentaryzacyjnej wchodził: S. B. - dotychczasowy kierownik jako osoba dotychczas odpowiedzialna materialnie, D. S. jako przejmujący tę odpowiedzialność, a także członkowie komisji inwentaryzacyjnej – D. M. i M. Ś.

Niesporne , nadto: Zarządzenie nr (...) z 2.10.2020 r. – k. 21.

W dniu 16 października 2020 r. strony stosunku pracy zawarły umowę o indywidualnej odpowiedzialności materialnej, na podstawie której (...) spółka akcyjna w S. powierzyła D. S. składniki majątkowe znajdujące się w (...) w S., przy ul. (...), według stanu na dzień zawarcia umowy. Na podstawie tej umowy D. S. podjął się pieczy nad tym mieniem jak również nad mieniem, jakie zostanie mu dostarczone do magazynów i powierzone w czasie obowiązywania umowy (okres taki nie został wskazany). Na dzień zawarcia pomiędzy stronami umowy nie zakończono jeszcze prac związanych z przeprowadzaną inwentaryzacją.

Dowód : umowa o indywidualnej odpowiedzialności materialnej z 16 października 2020 r. – k. 20.

D. S. nie otrzymał spisu z natury, z którego wynikałby stan magazynowy, za który przejmuje odpowiedzialność.

Dowód : przesłuchanie pozwanego – k. 92-95 w zw. z k.123-124.

Inwentaryzacje prowadzono w ten sposób, że pracownicy z komisją inwentaryzacyjną dokonywali spisu z natury, licząc towar. Po zakończonym spisie, na wygenerowanych z programu komputerowego arkuszach dane wprowadzano do systemu. (...) rozliczał dane i generowane były niedobory i nadwyżki. Dane ze spisu z natury były porównywane ze stanem na dzień otwarcia inwentaryzacji zawartym w programie do obsługi magazynu. Członkinie komisji inwentaryzacyjnej D. M. i M. Ś. nie miały kompletnej wiedzy co do kontrolowanego asortymentu. D. M. nie zawsze była w stanie rozpoznać, poszczególne rodzaje towarów. Jeśli na opakowaniach były kody, to identyfikowała towar po kodzie na opakowaniu. D. S. podpowiadał pracownikom co to jest za asortyment. W zespole spisowym pracownicy dzielili się na jedno-, dwuosobowe grupy, które spisywały zawartość magazynów. Nie wszystkie czynności były wykonywane przez nich razem.

Dowód : zeznania G. S. – k. 96-97, zeznania świadka S. B. – k. 107-110, zeznania świadka E. K. (1) – k. 111, zeznania świadka D. M. – k. 113-115, przesłuchanie pozwanego – k. 92-95 w zw. z k.123-124.

Komisja inwentaryzacyjna zakończyła pracę 20 października 2020 r. W wyniku jej prac ustalono, że S. B. odpowiada za niezawinione niedobory w wysokości 83,08 zł. W sprawozdaniu wskazano, że komisji inwentaryzacyjnej kłopot sprawiała duża rozpiętość materiałów i towarów, a także że zasadnym byłoby zatrudnienie pracownika na stanowisku magazyniera, oznakowanie asortymentu kodami kreskowymi i zabezpieczenie przechowywanych na stanie magazynowym towarów.

Dowód : sprawozdanie zespołu spisowego – k. 24-25, protokół rozliczeń wyników inwentaryzacji – k. 26, nota księgowa – k. 27, zeznania świadka E. K. (2) – k. 110, zeznania świadka E. K. (1) – k. 111.

Pracodawca nie utworzył stanowiska magazyniera w magazynach: towarowym i materiałowym. Zgodnie z obowiązującą praktyką to zastępca kierownika kierował magazynem i przyjmował odpowiedzialność za jego stan. Do obowiązków zastępcy kierownika oprócz zadań związanych z dbaniem o stany magazynowe, należało pozyskiwanie klientów w ramach działań handlowych, w szczególności składanie ofert, spotkania z klientami, wizje lokalne, analiza zapisów umów, ofert. Zadania te nie były realizowane wyłącznie w biurze, lecz wiązały się również z koniecznością wyjazdów do klientów. W czasie związanych z tym nieobecności D. S. nie było pracownika odpowiedzialnego za bieżący nadzór nad magazynami.

W przeszłości w (...), którym kierował D. S. był zatrudniony magazynier. Była to M. S.. Gdy pracownica odeszła na emeryturę, to pracodawca podjął decyzję, aby odpowiedzialność za magazyn przypisać zastępcy kierownika, łącznie z odpowiedzialnością materialną. Ówczesny zastępca nie przyjął odpowiedzialności materialnej. Tę wziął na siebie kolejny pracownik zatrudniony na tym stanowisku – S. B.. Kiedy D. S. został zastępcą kierownika, to kierownikiem został S. B.. D. S. mimo że pracę na stanowisku zastępcy kierownika rozpoczął z początkiem sierpnia 2019 r. to odpowiedzialność materialną przejął dopiero w październiku 2020 r. Przekazanie odpowiedzialności materialnej za magazyny (...) opóźniło się z uwagi na natłok pracy. Będąc kierownikiem S. B. dalej odpowiadał za stany magazynowe. Od grudnia 2020 r. do lutego 2021 r. D. S., wobec wypowiedzenia przez kierownika umowy o pracę wykonywał obowiązki kierownika, zastępcy kierownika, referenta i magazyniera. Po jakimś czasie została zatrudniona nowa referentka i nowy kierownik, lecz na stanowisku magazyniera pozostał wakat.

Dowód : zeznania świadka G. S. – k. 96-97, zeznania świadka M. T. – k. 98-99, zeznania świadka S. B. – k. 107-110, zeznania P. Ż. – k. 120-122, zeznania świadka J. K. – k. 122-123 przesłuchanie pozwanego – k. 92-95 w zw. z k.123-124.

Magazyny (...) spółki akcyjnej w S. były tak zorganizowane, że w głębi posesji przy ul. (...) był jeden duży magazyn, w którym dwa pomieszczenia należały do Z. (...). Część magazynowa nie była fizycznie oddzielona a przez to była ogólnodostępna. W pierwszym pomieszczeniu był tzw. magazyn hydraulików. Tam też hydraulicy przechowywali elektronarzędzia. Na końcu hali był drugi magazyn. To był główny magazyn, w którym składowano gaśnice. W tym magazynie były też butle propan butan, którymi spółka handlowała na zasadzie wymiany butli pustych na pełne. Z magazynu jednej strony było wejście przeznaczone dla hydraulików, a z drugiej wejście do magazynu towarowego. Każde z pomieszczeń miało jeden zamek na klucz patentowy. Do magazynu hydraulików klucz, z uwagi

na wykonywanie prac naprawczych, miała brygada hydraulików. Miał go także D. S.. Hydraulicy pobierali z magazynu sprzęt nie odnotowując pobierania materiałów, także podczas nieobecności D. S..

Dowód : przesłuchanie pozwanego – k. 92-95 w zw. z k.123-124.

Już poprzednik D. S., S. B., zgłaszał przełożonym problemy prawidłowym nadzorem nad magazynami, proponując rozwiązania mające zabezpieczyć część magazynową przed osobami nieuprawnionymi, a także konieczność zatrudnienia pracownika na stanowisku magazyniera, lecz jego propozycje nie spotkały się z aprobatą pracodawcy. Także D. S. zwracał się z propozycją opisywania i identyfikowania towaru przy pomocy kodów kreskowych, lecz przedłożeni nie przystali na tę propozycję tłumacząc to brakiem środków na wprowadzenie takiego rozwiązania.

Dowód : zeznania świadka S. B. – k. 107-110, przesłuchanie pozwanego – k. 92-95 w zw. z k.123-124.

W magazynach, których D. S. był zastępcą kierownika, znajdowało się około 27 tysięcy pozycji asortymentu. (...) nie miały etykiet w celu identyfikacji. Nie opisywano ich także kodami kreskowymi. Jedynie w tej części podręcznej magazynu próbowano opisywać towar. Z uwagi na ograniczony skład osobowy zespołu nie było możliwym zorganizowanie lepszej identyfikacji przedmiotów oferowanych do sprzedaży. Rozeznanie się w asortymencie spółki nie było proste i nastroczało trudności także jej pracownikom.

Dowód : zeznania świadka S. B. – k. 107-110, zeznania świadka D. M. – k. 113-115.

D. S. nie miał zapewnionego nadzoru na powierzonych mu magazynami spółki. Klucze od magazynów były ogólnodostępne w biurze. Pod nieobecność powoda w wydawaniu towarów klientom oraz na potrzeby pracy warsztatu wielokrotnie uczestniczyły pracownice zatrudnione jako sprzedawczynie. Wydany albo pobierany przez ekipy warsztatowe towar nie podlegał jakiegokolwiek ewidencji czy weryfikacji. Było też tak, że pracownicy przyjmowali dostawy towaru nie wprowadzając ich do systemu, powodując w ten sposób rozbieżności w stanie magazynowym.

Dowód : zeznania świadka S. B. – k. 107-110, zeznania świadka D. M. – k. 113-115, zeznania świadka P. Ż. – k. 120-122, przesłuchanie pozwanego – k. 92-95 w zw. z k.123-124.

W dniu 28 lutego 2022 r. D. S. złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, motywując swoją decyzję stale zwiększającym się zakresem obowiązków oraz nieproporcjonalnym i niesatysfakcjonującym poziomem zarobków.

Niesporne , nadto: wypowiedzenie umowy o pracę pozwanego z 28.02.2022 r. – k. 29.

Zarządzeniem z 26 kwietnia 2022 r. powołano komisję inwentaryzacyjną, której zadaniem było sporządzenie inwentaryzacji składników majątkowych Zakładu Usługowo- Handlowego (...) w S.. W skład komisji inwentaryzacyjnej wchodził: D. S. jako osoba dotychczas odpowiedzialna materialnie, A. Z. jako przejmujący tę odpowiedzialność, a także członkowie komisji inwentaryzacyjnej – D. M. i S. W.. Prace komisji wyglądały tożsamo jak to miało miejsce w październiku 2020 r.

Dowód : zarządzenie nr (...) – k. 30, oświadczenie – k. 31, sprawozdanie zespołu spisowego – k. 32-33.

Komisja inwentaryzacyjna zakończyła prace 19 maja 2022 r. W protokole rozliczeń wskazano, że niedobory zawinione przez D. S. wynoszą 55.326,83 zł.

Dowód : protokół rozliczeń – k. 39-40, nota księgową – k. 44, zeznania świadka E. K. (3) – k. 112.

Pismem z 30 maja 2022 r. spółka zwróciła się do D. S. o wyjaśnienie różnic inwentaryzacyjnych w terminie 14 dni od otrzymania pisma. W odpowiedzi, D. S. wskazał, że udzielenie odpowiedzi bez dostępu do wewnętrznych systemów komputerowych spółki wyjaśnienie różnic inwentaryzacyjnych jest utrudnione, tym niemniej wskazał, że część z rozbieżności wynika z braku rzetelnego ewidencjonowania towarów wprowadzanych do sprzedaży a także braku informacji zwrotnych od ekip remontowych, jaki asortyment pobrali oni z magazynów oraz dowolnego

używania kartotek towarowych i materiałowych przez pracowników wystawiających faktury. Po udostępnieniu przez pracodawcę dostępu do systemu C., D. S. wyjaśnił, że większość braków magazynowych miało związek z celowymi zakupami pod konkretnych klientów lub inwestycje. D. S. podkreślił, że po przeanalizowaniu wystawianych faktur i wykazanych braków, widoczne jest, że część z nich sięga poprzednich dwóch inwentaryzacji.

Dowód : pismo powódki 30.05.2022 r. – k. 34, pismo pozwanego z 14.06.2022 r. – k. 35-37, pismo pozwanego z 23.08.2022 r. – k. 38.

Pismem z 21 grudnia 2022 r. przekazano D. S. wyniki prac komisji inwentaryzacyjnej i notę obciążającą na kwotę 55.326,83 zł. W odpowiedzi D. S. wskazał, że komisja zignorowała jego wyjaśnienia dotyczące niedoborów w magazynach. Oświadczył, że nie akceptuje swojej odpowiedzialności za ujawnione niedobory i odmawia zapłaty żądanych od niego kwot.

Dowód : protokół rozliczeń – k. 39-40, pismo powódki z 21.12.2022 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 41-43, pismo powoda z 5.01.2023 r. – k. 45-46.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody szczegółowo wymienione w pierwszej części uzasadnienia. Oceniając zgromadzony materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności i mocy dowodowej dokumentów powołanych w ustaleniach stanu faktycznego. Żadna ze stron nie wniosła zarzutów co do autentyczności i wiarygodności ww. dokumentów, a Sąd z urzędu nie dostrzegł żadnych śladów podrobienia, przerobienia czy innej ingerencji. Swoje ustalenia w sprawie Sąd oparł także na dowodach z osobowych źródeł: przesłuchanie powoda oraz zeznania świadków. Osoby te opisały, w jaki sposób w powodowej spółce zorganizowany był system nadzoru nad mieniem znajdującym się w magazynach, jak przebiegł proces inwentaryzacji, w czym przejawiały się trudności w sprawowaniu pieczy nad asortymentem magazynowym. W ocenie Sądu zeznania świadków były szczerze, logiczne i wzajemnie się uzupełniały. Ich wiarygodność nie była w toku procesu podważana przez stronę pozwaną. Za prawdziwe i niewątpliwe potraktowano także oświadczenia powoda złożone w toku jego przesłuchania, które korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Wobec powyższego Sąd przyjął, iż odpowiadają one prawdzie i mogą stanowić w pełni podstawę czynionych w sprawie ustaleń faktycznych.

Przechodząc na grunt merytorycznych rozważań nad poddanym pod rozwagę Sądu stanem faktycznym, w pierwszej kolejności należy wskazać, że odpowiedzialność pracownika za mienie służbowe jest ukształtowana dwutorowo. Istnieje odpowiedzialność na zasadach ogólnych (art. 114 i nast. k.p.) i odpowiedzialność o zastrzonym rygorze. Te ostatnią regulują art. 124 i nast. k.p.

Zgodnie z art. 124 § 1, 2 i 3 k.p. pracownik, któremu powierzono z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się pieniądze, papiery wartościowe, kosztowności, narzędzia i instrumenty lub podobne przedmioty, środki ochrony indywidualnej, odzież i obuwie robocze oraz inne mienie odpowiada w pełnej wysokości za szkodę powstałą w takim mieniu, chyba że wykaze, iż ta powstała z przyczyn od niego niezależnych, w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenia powierzonego mienia. W przypadku mienia powierzonego w razie sporu sądowego pracodawca musi wykazać jedynie fakt prawidłowego powierzenia mienia oraz zaistnienia szkody i jej wysokość.

W niniejszej sprawie powodowa spółka nie podołała obowiązkowi wykazania okoliczności uzasadniających odpowiedzialność pozwanego. Aby mówić o prawidłowym powierzeniu mienia niezbędnym jest zachowanie następujących wymogów: pracownik winien znać stan i wartość początkową powierzonego mienia, pracodawca winien przenieść na pracownika pieczę nad mieniem i umożliwić jej sprawowanie, pracownik musi zgodzić się na przyjęcie odpowiedzialności.

Podstawą indywidualnej odpowiedzialności materialnej za mienie powierzone z obowiązkiem rozliczenia się może być pisemna umowa o odpowiedzialności materialnej, ale i faktyczne powierzenie mienia. W niniejszej sprawie powódka powoływała się na umowę zawartą z pozwanym 16 października 2020 r. W umowie tej D. S. zobowiązał się zarówno do sprawowania pieczy nad mieniem wedle stanu na dzień 16 października 2020 r. jak i nad mieniem, które w trakcie zatrudnienia miało mu zostać powierzone. Pozwanemu powierzono składniki majątkowe, znajdujące się w (...). Nie jest zatem oczywiste, czego konkretnie dotyczyć miało powierzenie, które w praktyce z reguły jednak odnosi się do pieniędzy, rzeczy wartościowych i rzeczy użytkowanych osobiście, co pośrednio sugeruje sam ustawodawca wymieniając takowe w art. 124 § 1 k.p. Oczywiście zdarza się i to nierzadko powierzenie mienia, którym pracodawca obraca (np. towaru sklepowego), z reguły jednak odpowiedzialność ta ma charakter zbiorowy i dotyczy wszystkich pracowników obracających mieniem (art. 125 k.p.). Przyjmując, że wołą powodowej spółki (co nie oznacza, że wołą pozwanego) było objęcie powierzeniem towarów znajdujących się w magazynach i tak nie sposób mówić o spełnieniu warunku prawidłowego powierzenia. Choć bowiem umowa mogła dotyczyć rzeczy powierzonych pracownikowi w przyszłości, to nie sposób uznawać ją za wiążącą w przypadku braku wiedzy co do ilości, jakości i wartości przekazywanego mu mienia w chwili jego objęcia. Nie należy tracić z pola widzenia okoliczności, że inwentaryzacja towarów w magazynach zakończyła się już po przyjęciu odpowiedzialności materialnej przez D. S.. Co więcej, z zeznań świadków między innymi S. B. czy D. M. wynikało, że pracownicy powołani w skład komisji inwentaryzacyjnej nie byli w stanie zidentyfikować przedmiotów, które pozwany objął przy powierzaniu mienia. Z depozycji świadków wynikało, że asortyment znajdujący się w magazynach gdy kierownikiem był pozwany obejmował około 27 tysięcy pozycji. J. brak było właściwego oznakowania i ewidencjonowania tego mienia, co stanowiło poważną trudność w jego identyfikacji. Brak spisu rzeczy, składników majątkowych znajdujących się w stanach magazynowych przeczy możliwości skutecznego powoływania się przez powódkę na umowę o odpowiedzialności materialnej.

Zgodnie z art. 124 k.p. udział pracownika przy ustalaniu ilości przekazanego mu mienia nie może być zrealizowany post factum, już po stwierdzeniu szkody w mieniu, za które miałby ponosić odpowiedzialność pracownik, dla przyjęcia, że mienie zostało mu powierzone w sposób prawidłowy z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia. Prawidłowe przekazanie mienia może co prawda nastąpić w różny sposób, także przez czynności konkludentne, jednak pracownik musi mieć możliwość kontroli ilości, jakości i wartości przekazywanego mu mienia przed jego przekazaniem. Ważne jest, aby powierzenie mienia nastąpiło w sposób umożliwiający pracownikowi wejście w jego rzeczywiste posiadanie oraz aby zapewnić pracownikowi warunki dające możliwość kontrolowania stanu i ilości mienia (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 24 stycznia 2017 r. II PK 306/15, MoPr 2017 nr 11, str. 562). Powodowa spółka nie wykazała, by w okresie zajmowania przez pozwanego stanowiska kierownika doszło do faktycznego, zaakceptowanego przez pozwanego powierzenia mu (do zwrotu czy wyliczenia się) mienia (w rozumieniu towarów będących na stanie magazynów zakładu zarządzanego przez spółkę). Powódka w szczególności nie wykazała jakie konkretnie mienie i jakiej wartości zostać miałyby w tamtym czasie powierzone. Dodatkowo powierzenie mienia dla swej prawidłowości wymaga zapewnienia możliwości sprawowania pieczy nad tym mieniem. Świadczy o tym nie tylko przesłanka ekskulacyjna wskazana w art. 124 § 2 k.p., ale i przykładowe wyszczególnienie przedmiotów objętych powierzeniem w art. 124 § 1 k.p. Zaostrzony rygor odpowiedzialności za mienie powierzone wiąże się z przedmiotami, z których pracownik albo wyłącznie korzysta (odzież, narzędzia), albo którymi bezpośrednio się zajmuje w ramach obowiązków (pieniądze). Ustawodawca przewidział zaostrzony rygor także w przypadku powierzenia innego mienia, należy jednak odnosić to do mienia pod bezpośrednią pieczę pracownika. Tymczasem obrót towarami magazynowymi nie należał wyłącznie do pozwanego. Był on przypisany do zajmowanego przez niego stanowiska, ale nie w ramach czynności wykonywanych wyłącznie bezpośrednio. Poza tym pozwany jako zastępca kierownika miał szereg innych obowiązków wiążących się z wyjazdami służbowymi i wyłączających realną bezpośrednią pieczę. W praktyce magazyn pozostawał niezabezpieczony, z przyczyn organizacyjnych mogło z niego korzystać nieograniczone grono pracowników powódki, nawet wbrew woli D. S.. Klucze od magazynów były ogólnodostępne w biurze. Pod nieobecność powoda w wydawaniu towarów klientom oraz na potrzeby pracy warsztatu wielokrotnie uczestniczyły pracownice zatrudnione jako sprzedawczynie. Wydany albo pobierany przez ekipy warsztatowe towar z magazynów nie podlegał jakiegokolwiek ewidencji czy weryfikacji. Było też tak, że pracownicy przyjmowali dostawy towaru nie wprowadzając ich do systemu, tworząc w ten sposób rozbieżności w stanie magazynowym. Zdaniem Sądu nie można

z oczywistych względów wykluczyć sytuacji, że na powstanie niedoboru może wpływać zła organizacja pracy (za którą to organizację kierujący zakładem odpowiada), jednak w takim wypadku można mówić o odpowiedzialności na zwykłych, a nie kwalifikowanych zasadach. Powierzenie mienia oznacza oddanie go w faktyczną, a nie tylko wynikającą z kierowniczego czyli nadzorczego stanowiska pieczę. Co istotne, niezależnie od kierowniczej odpowiedzialności pozwanego, nie należy tracić z pola widzenia, że za prawidłową organizację funkcjonowania magazynu odpowiada pracodawca. Okoliczności, o których mowa wyżej, stanowiłyby zresztą przesłankę ekskulpacyjną określoną w art. 124 § 3 k.p. Przy opisywanym sposobie funkcjonowania zakładu pracodawca powinien bowiem utworzyć stanowisko magazyniera czyli osoby zajmującej się wydawaniem towarów znajdujących się w stanie magazynu i sprawowaniem nadzoru nad znajdującym się w nim asortymentem. Z żadnego z przedstawionych w sprawie dowodów nie wynika, by pozwany miał swobodę tworzenia stanowisk pracowniczych. Przeciwnie, zeznania świadków świadczą o tym, że D. S. nie miał możliwości samodzielnych decyzji w tej kwestii. Co więcej, pozwany nie był jedynym, który wskazywał na konieczność co najmniej usprawnienia sprawowania nadzoru nad mieniem powierzonym. Takie same postulaty przedłożonym zgłaszał jego poprzednik S. B.. W ocenie Sądu, szeroki asortyment towarów, który oferowała powódka (blisko 27 tysięcy pozycji) wymuszał konieczność ścisłej ich ewidencji i wyodrębnienia stanowiska w strukturze organizacyjnej odpowiedzialnego za pieczę nad magazynem. Powyższemu powódka jednak zaniechała. Brak dokumentacji źródłowej pochodzącej z okresu od poprzedniej inwentaryzacji nie pozwala na stwierdzenie, że niedobór związany jest działaniem bądź zaniechaniem D. S.. Nie powołanie w poczet materiału dowodowego arkuszy opisowych stanowiących podstawę inwentaryzacji przez stronę powodową świadczy jednoznacznie o uchybieniu w sposobie dochodzenia roszczeń objętych powództwem. Same głosowe twierdzenia powódki, że dysponuje takowymi arkuszami i jest władna okazać je biegłemu sądowemu pozostają bez wpływu na wynik postępowania dowodowego. Ocena materiału dowodowego, w tym materiału przekazywanego biegłemu sądowemu, który posiada wiadomości specjalne należy do Sądu. Rzeczą biegłego jest dostarczenie wiedzy, która pozwoli na rozstrzygnięcie sporu, nie zaś wyręczanie Sądu w analizie dowodów oferowanych przez strony procesu. Powodowa spółka nie podołała obowiązkowi wykazania, aby powierzenie mienia zostało dokonane prawidłowo oraz wykazania powstania rzeczywistej straty w mieniu określonym jako powierzone pozwanemu. W konsekwencji, należało stwierdzić brak podstaw do ponoszenia przez pozwanego odpowiedzialności na podstawie art. 124 i nast. k.p., co przemawiało za oddaleniem powództwa.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił art. 98 § 1 i 3 k.p.c. nakazujący stronie przegrywającej zwrot kosztów przeciwnikowi, w tym zwrot kosztów działania zawodowego pełnomocnika. Zasądzona na rzecz pozwanego kwota odpowiada stawce minimalnej wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika określonej w § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1935).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)